

Teatro Comunale di Bologna La Rondine

van Giacomo Puccini

Sovrintendente

Carlo Fontana

Direttore Artistico

Gianni Tangucci

Direttore Principale

Riccardo Chailly

I.C.E., The Italian Trade Commission, Amsterdam

AGIP Nederland BV

Fiat Auto Nederland

plaats Het Muziektheater

datum 28, 30 juni

tijd 20.00 uur

Teatro Comunale di Bologna

La Rondine

Commedia lirica in tre atti di Giuseppe Adami
da A.M. Willner e H. Reichert

Giacomo Puccini

*Versie van 1917, variatie in de derde acte uit de versie van 1921
verzorgd door Alfredo Mandelli van het
Istituto di Studi Pucciniani*

muzikale leiding Thomas Fulton

regie, decor en kostuums Pierluigi Samaritani

koordirigent Fulvio Angius

regie-assistent Stefano Vizioli

Magda	Ileana Cotrubas
Lisette	Lucetta Bizzi
Ruggero	Bruno Beccaria
Prunier	Iorio Zennaro
Rambaldo	Paolo Coni
Périchaud	Franco Boscolo
Gobin	Pio Bonfanti
Crébillon	Tito Turtura
Ivette	Elisabetta Battaglia
Bianca	Patrizia Dordi
Suzy	Antonella Trevisan
Un Maggiordomo	Tiziano Tomassone
Una Voce Interna	Elisabetta Battaglia
Georgette	Roberta Bianchi Lusardi
Gabriele	Antonia d'Ambrosio
Lolette	Nadia Vignaga
Il Principe delle Perle	Bruno Bulgarelli

**Burgers, studenten, schilders, elegante dames en heren,
'grisettes', bloemenmeisjes, danseressen, obers**

verzorging decor en kostuums Teatro Massimo di Palermo

orkest en koor van het Teatro Comunale di Bologna

Puccini

*In het kader van Amsterdam Culturele
Hoofdstad van Europa.*

*Mede mogelijk gemaakt door il
Ministero del Turismo e dello
Spettacolo te Rome*

La Rondine

In 1913 ontving Puccini van de toenmalige directeurs van het Weense Karltheater, Eibenschütz en Berté, de lucratieve opdracht tot het schrijven van een operette. Alhoewel Puccini uitermate weinig met het genre operette ophad, accepteerde hij het aanbod. Na lezing van het oorspronkelijke libretto kwam Puccini echter tot de uitspraak 'La Rondine è une solenne porcheria' (La Rondine is absolute rommel) en riep vervolgens de hulp in van de jonge librettist Giuseppe Adami om het verhaal te bewerken. Deze slaagde erin door grondige herschrijving van het verhaal een alleszins acceptabel libretto te produceren. Waarna Puccini besloot er toch maar een opera van te maken. La Rondine ging in 1917 in Monte Carlo in première, een aantal maanden daarna vond de Italiaanse première plaats in het Teatro Comunale di Bologna. Nu, zeventig jaar later, prijkt La Rondine wederom op het repertoire van het Teatro Comunale. Op initiatief van intendant Carlo Fontana en artistiek directeur Gianni Tangucci is in samenwerking met het Instituto di Studi Pucciniani een herziening van de derde acte gemaakt en scènes toegevoegd. In deze derde acte zijn wijzigingen aangebracht die afkomstig zijn uit een latere versie van het libretto (de derde uit 1921), die een veel groter cynisme en ironie vertonen dan de eerste, wat sentimentele en zoetige versie uit 1917, en die het ware karakter van deze opera accentueren. Aangezien voor een aantal scènes uit deze laatste versie de orkestpartituur ontbreekt zullen deze door een piano worden begeleid.

Korte inhoud

Eerste acte

Parijs, eind vorige eeuw. Magda, de mooie maintainée van de rijke en serieuze Rambaldo ontvangt haar vrienden en vriendinnen om zich wat op te vrolijken, maar heimelijk is ze ongelukkig, omdat haar 'fortuin' op dat moment slechts bestaat uit 'geld, niets anders dan geld'.

Tussen de vrienden duikt ook Prunier op: een levenslustige zondagsdichter en liedjesschrijver, die de grappenmaker van de avond probeert te zijn door een beetje de draak te steken met het sentimentalisme en de vooroordelen die in zijn milieu heersen. Het dienstertje Lisette, een fladderend meisje zonder gêne, kondigt de komst van een jongeman aan, die al meerdere malen naar Rambaldo heeft gevraagd. Hij is de zoon van een oude vriend van Rambaldo die in de provincie woont en heet Ruggero. Als hij binnenkomt vertrouwt Rambaldo hem toe aan het groepje, dat hem moet vertellen hoe hij zijn eerste avond in Parijs vrolijk kan doorbrengen. Het is Lisette die hem naar het Bal Bullier stuurt. Ondertussen heeft Prunier voor de grap de hand van Magda en de andere vrouwen gelezen; Magda voorspelt hij een vlucht 'als van een zwaluw', over zee, 'naar de zon en de liefde' (de echte liefde, niet de liefde van Rambaldo, die betaald wordt met parrelkettingen).

Terwijl Magda bij de naam Bullier zwijmelend opgaat in zoete herinneringen, beschrijft ze een heerlijk avontuur uit het verleden dat haar juist in die nachtclub is overkomen. En als iedereen weg is, besluit ze naar Bullier terug te gaan, verkleed als 'grisette' (een 'grisette' is een koket Parijs naaistertje). Terwijl zij zich verkleedt, doet Lisette hetzelfde met de kleren van haar meesteres, daarbij geholpen door een vrolijk grappende

Prunier die heimelijk haar minnaar is. Eerst vertrekken zij tweeën heel stilletjes, daarna Magda: alledrie op weg naar dezelfde nachtclub.

Tweede acte

In het Bal Bullier: vrolijk gedans, genietende mensen van allerlei soort, studenten, grisettes. Men ontmoet elkaar hier bij het drinken en dansen; elders bemint men elkaar voor één avondje.

Ruggero zit alleen en wat verloren in een hoekje. Magda komt binnen. Om zich te ontdoen van een stelletje jolige studenten, doet ze tegen hen alsof ze verwacht wordt door deze eenzame jongeman (Ruggero). Maar deze ontmoeting met Ruggero blijkt liefde op het eerste gezicht: de twee dansen, begeren elkaar en doen elkaar confidenties (hoewel Magda tegen Ruggero zegt dat ze Paulette heet).

Dan komen ook Lisette en Prunier binnen. Magda speelt het spelletje met Prunier mee en doet of ze Lisette niet kent. Geamuseerd hoort ze hoe Lisette haar vertrouwelijk vertelt over de verkleedpartij met kleren van haar mevrouw.

Maar dan komt onverwacht Rambaldo binnen. Hij ziet het duidelijk verliefde stel en vraagt om uitleg. Magda zegt van hem weg te zullen gaan en dat ze de liefde heeft gevonden. Rambaldo lijkt dit goedmoedig te aanvaarden: hij beschouwt het als een meisjesgril.

In de nu bijna lege nachtclub (het is bijna ochtend) omhelzen de gelukkige Magda en Ruggero elkaar.

Derde acte

Magda en Ruggero hebben zich teruggetrokken in een hotel aan de Côtes d'Azur, waar ze zich in de dronken-

schap van hun liefde, diep in de schulden steken.

Ruggero bekent aan Magda, dat hij naar huis heeft geschreven om toestemming te vragen voor zijn huwelijk met een meisje, waarvan hij denkt dat ze kuis en onbezoedeld is. Intussen zijn ook Prunier en Lisette aangekomen; de ellendeling heeft geprobeerd zijn vriendinnetje te lanceren als 'artiste' in een theater in Nice: met de sastreuze gevolgen, Lisette verbeeldt zich dat ze wordt uitgefloten en verlangt nu alleen nog maar naar haar leventie van dienstmeisje; Magda ontvangt haar met open armen. Prunier laat intussen aan Magda weten dat er in Parijs nog steeds een plekje voor haar is. Terwijl Ruggero even weg is, verschijnt onverwacht Rambaldo. Hij is één en al vriendelijkheid en begrip voor Magda, die drie maanden eerder niet naar hem had willen luisteren en wegging; echter als een zwaluw, die, volgens Rambaldo, vroeg of laat toch naar zijn nest terugkeert. Hij laat merken dat hij de financiële problemen van het voortvluchtige stel kent. Om Magda gunstig te stemmen geeft hij haar, volgens de laatste mode van Parijs, een broche in de vorm van een zwaluw; daarbij geeft hij haar ook nog een goed gevulde portefeuille. En, zo herhaalt hij, hij zal blijven wachten. Hij gaat haastig weg omdat Ruggero aan komt lopen. Deze is buiten zichzelf van woede: bij de post heeft hij een anonieme brief gevonden. Hij schreeuwt tegen Magda: 'Lees, lees! De vrouw die jij waardig acht voor jouw leven is de minnares van Rambaldo''. Dan ziet hij de portefeuille en vermoedt iets: 'Dit is jouw toevlucht: geld!' Tevergeefs probeert Magda hem uit te leggen dat ze, door van hem te houden, probeerde los te komen van dat onechte leven. Zijn burgerlijke fatsoen onthult wat de

ware hartstocht van Ruggero was: zotte verliefdheid.

Terwijl hij 'Vaarwel' schreeuwt vlucht hij weg. Magda berust, tevergeefs getroost door Lisette: zij zal terugkeren naar Parijs, waar geld is in overvloed en waar haar bestemming ligt.

Coro del Teatro Comunale di Bologna

Eerste Tenor

Roberto Argazzi
Enzo Avanzo
Oliviero Avoni
Antonio Barile
Guido Bignotti
Antonio Ceccarelli
Mario Codeluppi
Paolo Fardin
Rino Malaguti
Eduardo Martone
Biagio Mori
Salvatore Sanna
Nino Sacchi
Gian Piero Venturoli
Zelio Zotti

Tweede Tenor

Maurizio Cei
Giovanni Collina
Giorgio Dal Fiume
Bruno De Franceschi
Luigi Scanu
Franco Tinelli
Luca Vivani

Bariton

Ugo Avoni
Germano Gandolfi
Lanfranco Leoni
Mauro Marchetto
Vanes Marzelli
Gino Morelli
Ranul Ostorero
Roberto Zaccchini

Bas

Giovanni Arbola
Ettore Carletti
Remo Gasparini
Rino Mazza
Franco Montorsi
Ugo Pizzoli
Francesco Sgrò
Alessandro Tabarroni
Tazio Turtura
Michele Bianchini

Sopraan

Giovanna Baraccani
Gianna Biagi
Marisa Bombarda
Felicia Bongiovanni
Lidia Bordina
Raffaella Casalini
Elda Cervo
Antonietta Coppola
Primarosa Farina
Laura Giogoli
Marie Hercova
Marilena Laurenza
Fiorella Pinetti
Gabriella Polmonari
Bruna Rimondini
Celestina Testavede
Liliana Trebbi
Michelina Ventrella
Raffaella Ventura
Nadia Vignaga

Mezzosopraan

Mirella Cattuzzato
Giovanna Moruzzi
Luana Pellegrinieschi
Mauretta Vignudelli
Agata Viscusi
Amalia Zini
Grazia Paoletta

Alt

Orietta Ferri
Vania Madella
Emanuela Manucci
Carolina Mattioli
Amneris Penazzi
Paola Ruiu
Anna Traverso
Caterina Fantuz
Anna Kutil

Orchestra del Teatro Comunale di Bologna

Eerste viool

Giovanni Adama
Enzo Porta
Willem Blokbergen
Emanuele Benfenati
Igino Bernardini
Giuseppe Bertoni
William Bignami
Alberto Cavalcoli
Giovanni Ceccarelli
Luigi Chierici
Mario Roberto De Leon
Pino Lombardo
Anchise Melloni
Enzo Paulizzi
Gilberto Pironi
Giuliano Poli
Giuseppe Sarcuni
Marina Vicenzi
Bruno Zanella

Tweede viool

* Giovanni Colò
* Fernando Zampieri
Ermanno Barbieri
Vittorio Barbieri
Giorgio Bianchi
Emanuela Campara
Stefano Coratti
Marino Drago
Fabiana Fabiano
Leonardo Finotti
Liuba Fontana
Marek Gryglewski
Fulvio Macciardi
Franco Parisini

Altviool

*Stefano Cristiani
* Angelo Bartoletti
Giuliano Alessandri
Franco Borgatti
Sabrina Briscik
Giancarlo Ferri
Ubaldo Guidastri
Danuta Herod
Gianluca Littera
Marco Mantovani
Luigi Matesic
Giuseppe Skofic
Veselina Szpulska

Violoncello

*Franca Bruni
*Italo Rizzi
* Marco Boni
Enrico Baldotto
Umberto Ballanti
Johanna Baltrusaitis
Giorgio Cristiani
Mario Finotti
Pierluigi Gbetti
Massimo Godoli
Eder Guardigli
Ingrid Zingerle

Contrabas

*Artemio Versari
*Sergio Grazzini
Aldo Donà
Giuseppe Federici
Adriano Massari
Alberto Mazzini
Dario Ravetti
Paolo Taddia

Fluit

* Luciano Ravagnani
* Ivano Melato
Fernando Boschetti
Sergio Ruscitti
Giacomo Selva

Hobo

*Gino Siviero
*Guido Toschi
Clandio Boni
Giuliano Giuliani
Roberto Valeriani

Klarinet

* Giovanni Tedeschi
* Massimo Trevisi
* Agostino Vicini
Ercule Fanfoni
Enrico Quarenghi

Fagot

* Libero Para
* Paolo Biggingnoli
Itano Coratti
Vittorio Gavioli
Enzo Minghetti

Hoorn

* Luigi Girati
* Augusto Sgatti
Enzo Adalberti
Carlo Maria Babini
Glauro Boni
Mario Gessi
Orlando Pulin

Trompet

*Alberto Mantovani
* Valerio Beltrami
* Gabriele Buffi
Roberto Drago
Germano Giusti
Mario Placci
Gianni Sguazzardo
Luciano Vareschi

Trombone

* Pietro Uccelli
* Ennio Guidetti
* Eugenio Fantuzzi
Giovanni Marangoni
Danilo Pederini

Tuba

* Piero Alessandri
*Rino Ferri

Pauken

* Bruno Vicenzi
* Romeo Zanella

Harp

* Anna Maria Restani
* Liliana Frasnèdi

Slagwerk

Giampaolo Salbeo
Domenico Seruucci
Giovanni Zagonari

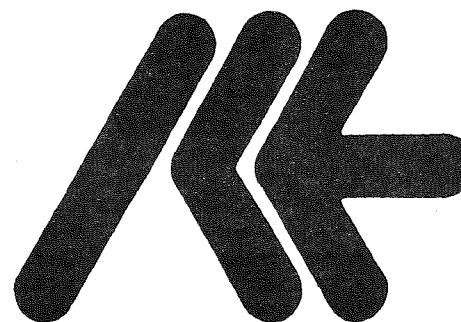
Piano

* Sergio Manfredini

* Prime parti

XIV COMPASSO D'ORO 1987 Design '87

De tentoonstelling "Compasso d'Oro", tevens de naam van de fel-begeerde Prijs voor het Italiaanse Industrial Design, zal van 5 t/m 20 augustus a.s. gehouden worden in de Beurs van Berlage te Amsterdam.

I.C.E.,

The Italian Trade Commission, Amsterdam